

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

Conferența — aminată.

Domnul Dr. Ioan Rațiu ne trimite spre publicare următorul comunicat:

După ce primăria din loc printr-o rezoluție neîntemeiată în lege a oprit ținerea conferinței convocate de mine pe 15 Maiu a. c., în contra cărei opriri am insinuat recurs, mă ved necesitat să amân ținerea acestei conferințe pe timp nedeterminat, ceea ce aduc la cunoștința celor convocați.

Sibiu, 12 Maiu n. 1896.

Dr. Ioan Rațiu.

Conferența națională — oprită.

Sibiu, 12 Maiu n.

După cum era de prevăzut, în data ce au apărut comunicate oficiale în „Bud. Corr.“ și „Pester Lloyd“, primăria din loc, la ordinul primit de sus, a oprit ținerea conferinței.

Pentru a eși din nesiguranță și pentru a ave o dovadă sigură, despre ceea ce de altcum se prevedea, dl Dr. I. Rațiu, a înștiințat încă ieri ținerea conferinței la primărie prin următoarea scrisoare:

Prea onorate dle primar!

În urma ordinațiunii ministeriale de sub nrul 321 din 1894 și cu considerare la cuprinsul ei, am convocat, după cum apare din alăturata „Convocare“ de sub /, pe conducătorii partidului național român la o conferință aici în Sibiu pe 15 Maiu a. c. în cauză organizării partidului cu privire la §-ul 104 din articolul de lege XXXIII. din 1874 și cu considerare la circularul ministrului de interne de sub nrul 1508 din 1875, — cu ordinea de zi aci sub /, alăturată, ceea ce prin aceasta am onoare a vă aduce la cunoștință.

Sibiu, la 11 Maiu 1896.

Dr. Rațiu m. p.

Ordinea de zi, care se amintește mai sus este următoarea:

Ordine de zi

stabilită pentru conferința convocată pe 15 Maiu a. c. în Sibiu.

1. Deschiderea ședinței prin Dr. Ioan Rațiu.
2. Constituirea conferinței (alegere a unui președinte, unui vicepreședinte și a unui secretar).
3. Cetearea ordinațiunii ministeriale numărul 321 din 1894.

4. Alegerea unei comisii de 40 membri cu însărcinarea de a face proiecte referitoare la organizarea partidului.
5. Raportul comisiei de 40.
6. Aducerea concluziilor prin conferință.
7. Închiderea conferinței.

Dr. Rațiu m. p.

În urma „aducerii la cunoștință“ de mai sus, primăria din loc a dat următorul act (în limba maghiară), înmanat astăzi dlui Dr. Rațiu:

Nr. 56—1896.
pres.

Stimulului Domn Dr. Ioan Rațiu

Loco.

La înștiințarea D-Tale dela 11 l. c. și fac cunoscut, că nu permit ținerea adunării românești înștiințată pe 15 l. c. Nu o permit anume pentru aceea, pentru că D-Ta convoca la această adunare numai pe membrii naționalității române, pe când după §-ul 1 al articolului de lege XLIV. din 1868 despre egală îndreptățire a naționalităților: toți cetățenii Ungariei după principiile fundamentale ale constituțiunii formează o națiune, o națiune ungară unitară indivizibilă, care dispoziție legală eschide clar, ca în Ungaria se poate confera ori se se poate organiza pe basă de rasă ori națională cu excluderea acelei părți a cetățenilor, care nu aparține rasei ori naționalității lor.

Fiind însă că adunarea convocată de D-Ta nu e adunare de popor, pentru că numai pe Români îi convoca, scopul adunării, după cum apare din înștiințare, tinde a ascrie locuitorilor de limbă română ai Ungariei personalitate de drept public, aceasta însă stă în acut contrast cu dispoziția citatului articlu de lege, care are oareș-cum caracterul unei legi fundamentale, pentru aceea nu pot da permisiune spre a ține adunarea înștiințată.

Despre ce, în înțelesul îndrumării primite din loc mai înalt, Te încunoștiințez pentru conformare.

Sibiu, la 11 Maiu 1896.

Drotleff m. p.,
primar.

Motivarea aceasta așa de subredă a opririi conferinței într-adevăr n'am pricepe-o, dacă ea n'ar fi venit din loc mai înalt. Credem chiar, că actul acesta, mai bine zis motivarea cuprinsă în el, a venit gata de sus, și domnul primar a trebuit simplu să o copieze, și încă cu anumite greșeli.

Pentru a se convinge ori-și-cine despre aceasta lăsam să urmeze o copie a actului original:

Folyó hó 11-én kelt bejelentésére értesitem, hogy Uraságod által folyó hó 15-ére bejelentett román gyűlés megtartását nem engedélyezem. Nem engedélyezem pedig azért, mert uraságod e gyűlésre csupán a román nemzetiség tagjait hívja egybe, holott pedig

a nemzetiségi egyenjogósításról szóló 1868 évi XLIV. t. cz. 1. §-a szerint: Magyarország összes honpolgárai az alkotmány alap elvei szerinti politikai tekintetben egy nemzetet képeznek, (11 R. „Trib.“) a mely törvényes rendelkezés világosan kizárja, hogy Magyarországon a kár faji, a kár nemzetiségi alapon, a honpolgárok többi fajukhoz vagy nemzetiségük höz nem tartozó részének kizárásával érkezőnek vagy szervezkedjenek.

Minthogy pedig Uraságod által bejelentett gyűlés nem népgyűlés, mert az csupán a románokat hívja egybe, a gyűlés célja, mint a bejelentésből kitűnik. Magyarország román-ajku lakosainak közjogi egyéniségek (! — vrea să zică poate — egyéniséget. R. „Trib.“) igényzik tulajdonitani, ez pedig az idézett s mintegy alaptörvény jellegével bíró törvény-cikk rendelkezésével éles ellentétben áll, a miért a bejelentett gyűlés megtartására az engedélyt nem adhatom meg.

Miről Uraságodat felsőbb helyről nyert utasítás értelmében mihez tartás végett értesitem.

Nagy-Szeben, 1896, május 11-én.

Drotleff m. p.,
polgármester.

În urma acestei opriri volnice și neîntemeiate în lege domnul Dr. Rațiu a insinuat recurs.

Voci de presă
asupra opririi conferinței.

„Gazeta Transilvaniei“ scrie un prim-articol, din care extragem următoarele:

„Dacă ar mai fi fost de lipsă, de-a motiva absolut necesitate, ca obștea partidului nostru național român să eșe din amorțeală și să înceapă a se ocupa serios de chestiunea sa de existență, atât de cumplit amenințată prin procederea arbitrară a guvernului dela procesul Memorandului încoace, atunci nu ne-am pute închipui o motivare mai strălucită, mai elocuentă și mai convingătoare, decât aceea, ce o aflăm azi în semioficioasă „Budapester Correspondenz“ și în guvernamentalul „Pester Lloyd“.

După ce-și face reflexiunile la argumentarea perfidă a oficioaselor, încheie astfel: „Înaintea celor dela putere azi se declară de minciună toate câte s'au întemplat cu „naționalitățile“ și câte s'au făcut în sinul acestora dela 1868 încoace. Pentru ei astăzi nu mai există în acest stat popor român, limbă română, școale române, biserici române, prin urmare nici aspirațiunile române: toate au fost numai un vis urit, din care s'au deșteptat acum porodiile vechi și cele noue recepte ale lui Árpád.

Eată metamorfosa deservită, ce au produs-o sârbările milenariului la Unguri și fiindcă Românii „neculți“, „încăpăținați“ persistă în rugina lor veche românească și nu vor să treacă și ei prin această metamorfosă, sunt excomunicați ca stând în afara de constituție, ca cetățeni „trădători“, ca niște șerpi veninoși în sinul patriei

„Nu-i oportun, prin urmare, ca astfel de existențe, fără de drept de a aspira la o viață proprie, să se poată întruni și să se poată sfătui în liniște și între marginile legale asupra intereselor lor. Nu-i oportun să se întrunească conferința națională română, ergo trjebue să fie oprită!“

„Dreptatea“ scrie: „După us — fiindcă lege referitoare la întrunirile publice nu există — sau după legea electorală §. 104, n'am fi avut să ne așteptăm la alta, decât ca autoritatea politică-polițială din Sibiu să ia la cunoștință convocarea și ținerea conferinței, convocate prin dl Dr. Rațiu pe ziua de 15 ale curente, și — dacă poștește poliția, — să-și trimită un delegat al seu, să asiste.

Așa s'a întemplat totdeauna și chiar și cu conferința noastră națională, dela 1881—1892 etc.

Nime pe lume altul, decât numai autoritatea locală competentă, deci nici însuși guvernul, nu are dreptul a se amesteca în cauză, ergo nici de a opri, nici de a permite; — căci în lipsa unei legi, în cauză nu se poate aplica nici o restricțiune, ci libertatea completă ar trebui să domnească în privința întrunirilor publice, dacă libertatea adevărată politică ar domni în Ungaria față de noi, — cel puțin în anul millenar!

La noi însă și față de noi, Românii, această libertate nu domnește — nici în anul millenar.“

După ce spune, că prevede oprirea conferinței, continuă:

„Mărturisim, că pe cât de dureros este actual la părere, pe atât înveselitor este el din alt punct de vedere.

El ne servește cu o prețioasă dovadă de apăsare și de spoliare a drepturilor noastre de întrunire sub firma noastră națională. Chiar propriile sale argumente conțin această prețioasă dovadă — și chiar în anul millenar...”

Liga. La 12 Maiu v. se întrunește congresul *Ligei culturale*, în care se va alege un nou comitet. După cum sîntem informați, sînt multe prospecte pentru a alege în comitet bărbați, cari liberi de veleități de partid sau ridicăți peste ele, vor pute să pună Liga eară și la înălțimea ei. Eată ce dorim cu toții, mai ales noi Românii transilvăneni.

Naționalitățile insultate. „Ellenzék“ publică în primul loc al numărului seu de Sămbătă un apel plin de băjbitor sovinișm, adresat către tinerimea maghiară. Eată unele pasaje marcante din acel articol:

„Să nu uitați! tinerimea maghiară, că în propria noastră patrie, care am dobândit-o cu sînge mult și am susținut-o cu lupte grele, Valahul se ocupă cu trădare de patrie, Sasul calumniază, Croatul insultă, ear' Slovacul con-

spirează, și toate aceste naționalități nemulțumitoare lucră mînd în mînd pentru-ca cu ajutor străin să ne nimicească.

„Priviți numai în giurul vostru, cu cătă perseverență sîntem insultați din partea naționalităților! Aici, în patria noastră, agitațiunea este la ordinea zilei; în Belgrad națiunea noastră este lovită în obraz între strigătele de bucurie ale plebei; în Viena mînesc necontentit bursch-ii cei necumînți și aruncă tina inimilor lor murdare peste capetele Maghiarilor.

„Dar“ voi, tinerimea națiunii maghiare, să nu uitați, că patria trebuie iubită cu atît mai mult, cu cît mai tare urlă vocea minci-noasă a calomniei, cu cît mai mult este aruncat în foc simbolul sfînt al patriei noastre, cu cît mai miserabile și mai dese vor fi minciunile ce le răspîndesc despre noi tinerii cei proști și necrescuți!“

Într-adevăr, mai frumoasă dovadă de cultură și de cumințenie ca cea de față nu pretindem dela confracții Maghiari. Încât despre înjurăturile coșicești ce ni-se adresează nouă, ca naționalitate și îndeosebi tinerimii, ni-le însemnăm bine! Tinerimea din Viena în prima linie va ști să se răfuească cu gură-spărtii epileptici dela „Ellenzék“.

E adevărat! Ceea ce ni-se părea ieri, pe basa celor scrise de „P. Lloyd“, ca lucrui duodolnic, acumă știm că este nu numai pe deplin adevărat, dar' că adevărul este încă cu mult mai crud. Lui „P. Lloyd“ și peste tot ziarelor budapestane scrise în nemțește, li-s'a impus a nu spune străinilor rușinea ce au pățit-o patrioții, de aceea tot adevărul din „Fővárosi Lapok“ l-au reprodus numai foile scrise în limba neînțeleasă de străini.

După acest semioficios, „trei lucruri sînt acumă pe deplin constatate: 1., insulta adusă steagului unguresc n'a fost de loc o simplă ștrengărie studențească, ci s'a înscenat cu știrea guvernului sârbesc, ba și mai mult încă: cu aprobarea ulterioară a curții. 2., că așa zisa „satisfacție“ (dată guvernului unguresc Red. „Trib.“), nu numai că nu este satisfacție, dar' e o nouă palmă aplicată simfului național maghiar; de oare-ce cei-ce au trecut cu vederea scandalul, adevă că doi funcționari sârbi, nu numai că n'au fost destituiți, ci avansăți au fost chiar în ziua scandalului. 3., că peridul guvern sârbesc, în strictul sens al cuvîntului, a tras pe sfoară diplomația noastră, ear' mai ales pe baronul Bánffy cu nota sa despre satisfacție, care nu conține, dela un capăt la altul, decât minciuni.“

Pe scurt, crudul adevăr este cel următor:

Comandantul gendarmilor Marcovici nu numai că a avut cunoștință despre întreg planul, dar' a fost de față chiar în momentul arderii steagului; un fotograf al curții a fotografiat scena dela sine și fără plată, Marco-

„FOIȚA TRIBUNEI“

Poveste tristă.

Lui: Enea. —

I.

— „Oh! îndurate și pleacă, dragă, ochii tăi spre mine și mă'nvălue-n căldura dulce-a sîntelor lumine. Scumpă-n tinerul tîu suflet focul dragostei aprinde-l, Nu fi rece, ca și ghiața — blîndă brațul tîu întinde-l și ridică-mă odată din durerile iubirii, Și sădește-mi ear' în suflet, dragă, dorul fericirii...”

Oh! de-ai ști cătă iubire biata inimă-ți nutrește, Și de-ai ști vîpaia, care rînd pe rînd o mistuește N'ai mai fi neîndurătoare, tu poetică copilă, Pentru cruda mea durere m'ai iubi poate de milă... Vîno... liniștită noaptea se scoboară și se-ntinde, Dintre nouri luna blîndă sficioasă se desprinde, Tei tremură din ramuri, vesel frunzele se-ngîna Și frumos din cale-afară sună tulnicul la stîna — Idolul vieții mele! trist pe gânduri ce mai stai? Lasă despletit să-ți cadă-n valuri pîrlul tîu bălai Preste spate și mă lasă ca să te cuprind în brață, Ca în farmecul iubirii să trăim o nouă viață — Ție-mi închin viața, ție toate visurile mele, Și Ți jur aici sub ploaia dulce-a hazelor de stele O iubire nesfîrșită și-un smor fără hotar!...

Oh! îndur-te iubită! jale-i mele-o vorbă-i spune, Oh! iubeste-mă, durerii stavilă de-acuma-i pune — O poemă de iubire să începem împreună Sub a stelelor scîlpire și sub razele de lună! Vecinic gândul 'mi la tine, pentru tine mai trîesc, Și de-apururea-n viață 'mi-a fost scris să te iubesc! Pentru-ce reversi atîta chin cumplit pe anii mei?!

Visul meu de fericire, — ideal între femei, Nu fi rece ca și ghiața, blîndă brațul tîu întinde-l, Din noianul desperării, dragă, sufletu-mi desprinde-l, O poemă de iubire să începem împreună Sub a stelelor scîlpire și sub razele de lună!“

Astfel se rugă poetul oficios, blînd și cuminte, Eă-atîta dor și farmec sfînt în ruga lui ferbite, În genunchi stătea privind-o cu ochi mari și plini de dor. — Era palid, plîns la față și așa de ragător — Și-i ședea așa de bine, și era așa frumos — Chip cersesc, care-ți însuflă farmec sfînt și dureros!

Ea, o floare 'mbobocită, ânger dulce de copilă Îl privea înduioșată, sficioasă și cu milă: — „Oh! de ce mă rog, spre tine, dragă, să-mi arunc privirea, Și de ce cu ochii tulburi tremurând îmi ceri iubirea? Oh 'mi milă de-a ta soarte, eu pricep a ta durere, Fugi departe însă, dragă, și iubirea mea n'o cere... De ce plîngi? oh! nu mai plînge, vezi tu inima mea-i dată Altuia... pentru vecie eu mă simt de el legată! Uită-mă... privește cerul, e frumos și plin de stele,

Vezi găsă o alta, care va lega a ta gândire Ca să începi cu ea poema fericită de iubire, Nu te pot iubi, viața, inima 'mi-am dat-o lui!...

Nu te pot iubi... înecă-ți doru 'n inimă și-l stînge, Rîmas bun și fii fericie, uită-mă și nu mai plînge“.

II.

Vine el, acela care e stăpîn pe gândul ei. ... E liniște și 'n grădină sub frumosul șir de tei Sîde ea și îl așteaptă, dornic inima îi bate, Ritmic îi tresaltă sînul, — ochii 'nchiși pe jumătate Ard în patima iubirii... pași aude și tresare, El din tufe se ivește și 'naintea ei apare Și de mijloc o cuprinde și-i șoptește 'necet: iubită! Ea nu poate să-i răspundă, tremură de zăpăcită, El cu sărutări adăpă dulce buzele ei arse, Blînde raze tremurînde peste dinții luna varsă! — „Mă iubesci tu?“ — o întreabă el cu drag. Ea ochi pleacă Și în valuri repezi pieptul 'i-se sbate, 'i-se 'necă, Sficios îi strînge mîna, — el se pleacă și-o sărută, De atîta fericire negrăit stă perdută El nu știe de aievea-i ori de 'năi numai un vis, Nu mai știe că vorbește, nu mai știe ce 'i-a zis.... — „Scumpă pentru viața 'ntreagă — zice el rîzînd cu drag, Ești menită pentru mine...! Vezi prin frunzele de fag

Cum străluce blînda lună, și ne 'ndeamnă la iubire, Inima mea nu mai poate de atîta fericire...“ ... Și-o cuprinde 'n a lui brațe cu putere și o strînge, Pătimașă înfăptare simte trupul cum îi frînge, Ar striga dar' nu se 'ndură — s'ar desface-i obosită... — Căt de dulce 'i-se pare că-i a stringerii ispită — Focul sărutării-o arde — toată 'i-se dă nebună... Ear' în sufletul lor tînr toată patima s'adună!!

III.

Albă s'a făcut ca ceara din frumoasă ce e a Rîmas azi numai umbră, de gîndești că nu e ea! — Ochii stîngi adănc căzuți 'i-s în orbite; plînsa-i față: Chip de mort Ți pare 'n care nu-i un picur de viață! El s'a dus și a uitat-o... E de mult și nu mai vine — Ea în urma lui se stînge... nesfîrșitele suspine. O repun — acumă zace frînt 'n patul de durere — Liniște eternă-așteaptă — liniște eternă cere!!

Stă poetul lîngă dînsa în genunchi și plînge... plînge... Jalea ei îl mistuește, de durerea ei se frînge... — „Floare, tu boboc de roză, vestejită timpuriu, Ca și mai de mult cu-același dor și azi la tine viu, Oh! îndurate, ai milă de durerea mea adîncă — 'Mi-ai zis să te uit odată, și eu nu te-am uitat încă, Căci vai! nesfîrșit de mare e iubirea ce 'Ți-o port!! Nu te stînge... o, aprinde eărăși ochiul tîu de mort Spre viață, mai trăește... mai trăește pentru mine! El s'a dus — durerii grele pradă te-a lăsat pe tine. Uită! vin ca să te mîngăiu eu acum în locul lui, Tu încredere deplină în iubirea mea să pui!

vică stă pe ea tocmai lângă monumentul lui Mihailo.

Nici el, nici prefectul poliției n-au fost destituiți, nici chiar pensionați, ci Marcovici a fost transferat cu același rang în armată; ear' Stefanovici a avansat la postul de șef al secțiunii polițiale în ministerul de interne.

Prefectul poliției, și el de față la scenă, a zîmbit și a dat de pe trotuar semne de aprobare demonstrațiilor.

Stefanovici a fost avansat chiar în ziua de 2 Maiu, când s'a întemplat insultarea steagului.

Va se zică nu una, ci mai multe palme deodată pe obrazul psihicului tărănos Bánffy și a acoliților săi. Ah! și cum ard, cum dor palmele tocmai dela acela pe care îl batjocorea, desprețuiau.

Nu mai niținică răbdare, veți căpăta și de alte părți!

Lărgirea dreptului electoral.

Le-am spus șovinistilor și noi și toată lumea, în sute și mii de variațiuni, că cu scrințita, imorală lor *magyar állam-csme* vor ajunge la o absurditate enormă nu numai din punct de vedere național, ci și pur politic; că în acest sens deodată se vor pomeni într-o situație așa de proastă, încât vor fi siliți să steie locului, ori să recadă în absolutism, să devină stat polițienesc. Că a doua parte a alternativei s'a și întemplat, deși nu în formă dar' de fapt da, o recunosc toți oamenii politici maghiari, cari nu jură pe creștele jidano-păgan, propovăduit de alde Szilágyi, Bánffy și celelalte odoare „liberale“, millenare ori nemillenare. O recunosc și au spus-o de nenumărate rânduri, în dietă, la întruniri publice și private, în conferențe și convorbiri, toți relativ mai cinstiți bărbați ai lor, începând dela blajinul și compenitil Pékny Tamás, ori Szilágyi, trecând prin „omul cu aspirațiuni naționale“ (academia militară maghiară și portrețul roșu-alb-verde la gendarmi) și sfîrșindu-se cu independenți-republicani în felul lui Bartha Miklós, Ugron etc. O recunosc și o spun toate foile ce nu se nutresc din ieslele și nu se adapă din ghiabul guvernamental; ba și mai mult încă: chiar unele din cele ce nu refușă de vre-o 2—3 ori pe lună să treacă cu chitanță pe la cassarul fondurilor secrete, cum e spre p. „independentul în toate direcțiunile și față cu toții“ „*Budapesti Hirlap*“ este silit să o mărturisească adese-ori.

Ear' drept dovadă, că și partea cea dintâi a alternativei, ajungerea la punctul, unde ori mașina întregă se va opri, ori problema absurdei situații își va găsi rezolvare în încăierări pe stradă, mai mult sau mai puțin grave, zicem drept dovadă, că și acest punct, acest moment nu este departe, o vedem între altele multe semne și în strigătul după lărgirea dreptului de vot, în scrieri și manifestațiuni pentru introducerea votului, sau, cum zic unii mai pe franțuzite, „sufragiului“ universal.

În articolul nostru „Începuturi timide“ de Duminecă trecută, am amintit de două scrieri, care se ocupă cu lărgirea dreptului de vot, sau cum zic dincolo în Austria, despre reforma electorală: propunerea lui Kassics către consiliul orășenesc al Budapestei și bro-

șura lui „*Lustus*“. Kassics, cum spun foile, a înaintat propunerea sa, iscălită încă de baronul Kaas Ivor și de Drul Hegedűs János către primar numai la 9 Maiu, deși o comunicase ziarelor deja acum o lună și mai mult. Ea va veni în desbatere, „avînd în vedere importanța ei extraordinară“, — cum zice „*Alkomány*“ — deja în ședința consiliului dela 27 c.„. Până atunci vom mai avî privilegii a împărtași cuprinsul propunerii.

Azi vom să dăm numai rezultatul manifestațiunii de alaltăieri, arangiate de Ugron și soții în Budapesta.

Nu sîntem încă pe deplin numeriți, dacă pornirea lui Ugron și soții e cu totul sinceră, dacă într'adevăr isvorește din pornirea nobilă de a duce luptă contra actualei legi electorale atât de reacționare și pentru lărgirea dreptului de vot peste straturile cele mai întinse ale populațiunii, ori se presupune în pașirea lor mai mult o apucătură, o reclamă în stil mare și lesne prințetoare în straturile desmoștenite, față cu nouele alegeri pentru dietă, ce au să urmeze în toamna anului curent, ori în primăvara celui viitor. Prea amare experiențe avem despre loialitatea tuturor politicianilor maghiari, atât în trecut cât și în prezent, pentru a pute privi cu deplină încredere mișcarea pusă la cale de Ugroniști. Am auzit adese-ori expresiuni foarte aspre, din partea bărbaților publici români, și alți nemaghiari, expresiuni extrem de drastice prin cari își caracterisau neîncrederea lor cătră ori-ce om politic maghiar, când era vorba de o eventuală înțelegere. Să amintim numai una din aceste expresiuni: „Nu mai cred nici unui om politic maghiar, pe cuvînt, fie de onoare, chiar dacă s'ar jura pe cadavrul mamei sale! Numai în fapte cred“.

În cartea sa: „Cugetările unei regine“, Carmen Sylva zice într'un loc: „Cel-ce de multă vreme a fost lipsit de bucurie, numai tremurînd se duce să-și deschidă ușa când bate pe ușa lui, temîndu-se ca nu cumva să fie jalea travestiată“.

Așa vom privi și noi deocamdată mișcarea pusă la cale de cătră Ugron și soții. Manifestația din Duminecă trecută a fost destul de imponentă, numărul participanților, după „*Budap. Hirlap*“, 23—28 mii, împărțiți în giurul a trei diferite tribune, îmbrăcate cu postav: una roșu; alta alb; și a treia verde. Vorbitori de frunte au fost numai trei: Ugron, Polónyi și Holló; tustrei au vorbit în același timp, fiecare la tribuna sa.

Tustrei au amintit și naționalitățile; vom reproduce deci pasagele respective din vorbirea fiecăruia. „*Magyarország*“ are darea de seamă cea mai completă despre discursuri, deși numai pe al lui Holló îl aduce per extenso; celelalte două numai în extracte de câte o coloană.

Ugron a amintit de naționalități în următorul mod:

„În libertate, în dreptse întâlnește bogatul și săracul; exercitarea dreptului, gustarea libertății deșteaptă în naționalitățile de limbi străine, cari au drepturi, iubire de patrie și le silește la mulțumită cătră națiunea maghiară“.

Polónyi s'a pronunțat în următorul mod:

„Și din punctul de vedere al naționalităților mă pot pronunța numai pentru votul universal; căci, pe de o parte nu poate primi argumentul, că prin lărgirea dreptului de vot s'ar spori afară din cale numărul alegătorilor naționaliști; pe de alta, nu se poate la nici un cas admite, ca noi înșine să prezentăm lucrul astfel, ca și când frații noștri de limbi străine (!) ar fi copii vitregi ai patriei noastre“. (*Ugy van! Ugy van!* în public).

Holló a zis următoarele:

„Se zice, că în urma votului universal lucrătorii și naționalitățile își vor trimite reprezentanții în parlament. Bine, trimeată; oare naște-se-va dintr'aceasta ceva rău? (*Eljen-ur!* însuflețite în public).... (Oratorul vorbește despre lucrători, pe urmă continuă):

„Dintre naționalitățile noastre și azi se adă reprezentate în parlament Sași, mulți Serbi; acolo sînt și Croați: toate acestea nu sînt de loc într'ustrie căciunea unității statului ungar. Fie acolo și Români; mai bine, dacă își vor spune acolo dorințele, decât să conspireze în străinătate și să agite în contra integrității statului ungar. În acele cercuri, unde România ar avea majoritate în urma votului universal, acolo și azi sînt în majoritate (subliniat în „*Magyarország*“). Red. „*Trib*“; așadar azi tocmai pasivitatea reține pe Români, pentru a veni în dietă. Tocmai egala împărțire a drepturilor este menită, a netezi contrazicerile, cari astăzi despart elementele națiunii unele de altele“. (Aprobări sgomotoase).

Și dacă Holló a vorbit așa cu minte, ca nici-odată în parlament, să-și facem reclama, reproducîndu-i încă următoarele câteva bine zise cuvinte:

„În sistemul de azi, reprezentanța poporului nu este decît o mare minciună. Putem bine să așezăm în fruntea ocăruior o păpușă. Această păpușă va alege pe oamenii, designați dinainte, cu banii strînși pe la bancheri, episcopi, candidați la episcopie, pe la grofi și candidați la grofie, precum și din alte părți, prin gendarmi, fișpani, precum și prin aparatul oficial ce se extinde până la cea din urmă comună. Astfel, că parlamentarismul nu este decît o mască brută pentru ascunderea ocăruior absolutiste (Aprobări și eljen-ur! sgomotoase). Acest fel de ocăruior nu numai că este rău, de oare-ce în fond este minciunos, dar' și pentru-că este hrăpitor, nesățios, căci ridică egoismul la altarul vieții publice; fiindcă strică moravurile, crește în măsură mare fuga desfrînată după favoruri neîndreptățite“.

Vom mai avî privilegii a vorbi de meetingul Ugroniștilor.

Din țeara Făgărașului.

(Chaos. — „Progresul“. — Procese politice. — Convocarea conferenței — Păcăleală patriotică. — Epilog.)

Sibiu, 7 Maiu n.

(Urmare).

Și acum, înainte de a termina, încă câteva cuvinte despre unele chestiuni.

Convocarea conferenței naționale a sîrunit în toate cercurile românești de bine, din țeara Făgărașului entusiasm și bucurie. Cu toții așteaptă plini de dor și speranțe...

În curînd se va convoca — dacă cei nevrednici nu o vor zădărnici, de ceea-ce de altfel mult mă tem — și o adunare a ale-

gătorilor, spre a decide asupra delegaților, de oare-ce unul din foștii delegați a murit, ear' celalalt nu prea pare a mai fi om vrednic de încrederea poporului.

Valul furibund al proceselor politice pentru agitațiune n'a ocolit nici țeara Făgărașului.

Doi „agitatori“ periculoși au fost până acum sub cercetare.

Di Dr. Șenchea a avut deocamdată rara fericiere de a gusta din trei astfel de delicatețe ale stăpînirii maghiare, și toate acestea pentru același subiect, pentru poesia „*Nei vrem pământ*“.

Odată a fost acuzat, pentru-că a permis declamarea acesteia la Valendorf. Tribunalul și tabla regească l-au osândit, Curia însă l-a absolvat prin decisiul seu de sub nr. 2350, 1895, declarînd, că amintita poezie nu conține agitațiune contra naționalității sau astatului, ne-referindu-se la stările noastre ci la cele din România, cum dovedește între altele și cuvîntul din poezie „*Ciocoiu*“ scris la adresa obiditorilor.

Putem deci de acum în dragă voce gusta această frumoasă poezie, ne-a permis-o și „mărita Curie a țerii“; har Domnului, că s'au ferit de a face o nouă și ne mai pomenită mîrozenie oprind-o.

Di Dr. Șenchea a mai fost condamnat de tribunal la 50 fl. amendă pentru permiterea declamării acestei poezii din partea dlui I. Banciu la o petrecere din Făgăraș. Contra acesteia și contra cercetării criminale ce decurge tot în această chestie la tribunalul din Brașov, di Șenchea a înșinuat recurs.

Deasemenea a fost acuzat de agitație și di Ioan Berescu, învîțător în Făgăraș, pentru-că la un maiial românesc școlar din anul trecut a dus în loc de „steagul maghiar“ unul negru.

Solgăbirul a pedepsit din această cauză pe di Berescu la 50 fl. amendă pe cuvînt, că nu s'a încunoștințat poliției, că va duce la maiial steag negru (!!), ear' alișpanul Moricz a întărit sentența.

Ministrul însă, în urma recursului făcut de acuzat, a nimicit această sentență. A aflat însă din protocolul de pertractare *drept nou chîțibuz*, că coada steagului negru ar fi fost luată din biserică fără știrea episcopiei și a dispus aspră cercetare disciplinară contra episcopilor, de ce au lăsat biserica descuiată. (*Perfect argument!* Raport).

Spiritul „liberal“ dela guvern e deci minunat reprezentat și în Făgăraș!

Încă ceva hazliu din domeniului patriotismului jidano-maghiar!

În dimineața zilei de 5 Maiu n. era să sosesacă în Făgăraș deputatul mameluc Mikszáth Kálmán. Făcut-au deci patrioții pregătiri peste pregătiri, spre a-i arangia o primire millenară. În mulțime mare așteptau ei la ora memorabilă, soirea trenului. Strigăte și urlete millenare de „*Eljen*“ erupseră la vederea acestuia. Mikszáth însă ca'n palmă, ear' patrioții opăriți și blegozați... Ca fulgerul se răspîndi svonul șoadei păcăleli „millenare“ în oraș... Se vorbea, că entusiastul deputat istovit de emoțiunea revederii ar fi dormit pe tren, ear' acesta s'ar fi dus mai departe cu el. Rășinea „patrioților“ a fost așa de mare, încât n'au cutezat a se rentoarce în oraș cu toții și pe drum oblu, ci cete-cete și pe căi lătrulnice. — Seara în sfîrșit totuși a sosit „*Mikszáth uram*“, dar' deja „patrioții“ o mai slăbiseră cu entusiasmul. Erau și mai puțin la gară. Seara s'a dat apoi un banchet millenar, care a fost atît de „teremtette“, încât a doua zi pela 7 ore dim. celebrul vicșpan Moricz, încungiuat de cățiva derbedei, își făcea marșul triumfal prin oraș, în frunte cu o musică millenară, înfățișînd de minune în miniatură o năvălire maghiară — în frăție jidano-figănească!...

Admirabil tablou vivant!

Ear' acum — ultimele cuvinte. Întru cît 'mi-a fost dat a observa situația socială și națională a Românilor din țeara Făgărașului, am experiat, că într'adevăr multe, nespuse de multe s'au neglijat aici din partea fruntașilor și a inteligenței, cari au permis a se înjgheba între ei neîncrederea reciprocă, ura și anarhia, ba unii le-au chiar protegiat, din pricina intereselor lor personale meschine!...

Dar' degenerare totală nu-i și un curent național viguros, reprezentat prin niște bărbați rezoluți și desinteresați, ar fi în stare a renaște în scurtă vreme la nouă viață românească această renumită țeară.

Și — din fericiere — acest curent există deja, fraților Făgărașeni, bărbați rezoluți și desinteresați aveți — deși puțin — dovadă strălucite succese ale „*Progresului*“, grupați-vă deci în giurul lor, sprîgîniți-i pe ei, răspîlăți cu tot disprețul vostru, duhurile necurate, cari se vîră între voi cu scopul diabolic de a vă desbina și nimici, și atunci bine vă va fi vouă și întreg poporul românesc bucurase-va de voi!!

Ascanio.

Milleniade.

Scandal millenar în capitală.

La adunarea pentru sufragiul universal, ținută la Budapesta, Duminecă (10 Maiu n.) n'au lipsit nici obicinuitele părueli patriotice, menite și ele — pe semne — a contribui la strălucirea sîrbărilor millenare.

După terminarea ședinței o ceată de vre-o 2—3000 de oameni porni cu musica în frunte prin Keröpesi-ut. Când treceau demonstrații prin strada Luther, eșiră din stradă fără de veste doi polițiști călări, cari străbătînd masa de popor, se puseră în fruntea conductului. Înaintea hotelului „*Adria*“ un comisar de poliție, ce se afla acolo, fără a soma mai înainte publicul, strigă polițiștilor:

„*Îndrăg. Loviți-i fără cruțare, sdrobuiți tablăle și steagurile!*“

La această poruncă cei doi polițiști se întoarseră și isbiră în mulțime. Acesta a fost pe semne signalul atacului general. Polițiștii, cari însoțiau conductul și polițiștii călări și pedestri, cari stăteau gata de luptă în hotelul „*Adria*“, își scoaseră săbiile și începură a lovi și a tăia orbește în mulțimea surprinsă.

Ceata atacată se refugiază pe Erzsébet-körut. Dar' dinspre Kertész-utca o altă trupă de polițiști pedestri și călări îi atacă pe refugiați, cari ajunseră astfel între două focuri. Și acum urmă o păruială crâncenă între poliție și demonstrații.

Cu săbiile scoase, cu bastoane, cu trestie și cu cai loviau, isbiau și călcău în picioare pe oameni.

Publicul de Duminecă ce se preumbla pe acolo stete uimit locului la azul sgomotului și a țipetelor, ear' zeloșii „paznici ai ordinii publice“ orbiți de furie isbiau fără milă în ori-care trecător, în femei, bărbați, copii și bătrâni, cari le veniau înainte. Pocnetul potcoavelor cailor, înjurăturile polițiștilor, țipetele publicului încrămenit, care fugea încoace și încolo și vaietele, umpleau străzile de un vuet sinistru. Polițiștii, cari își luaseră numărul de pe piept, se luptau cu o brutalitate într'adevăr revoltătoare. *Doi-trei polițiști prindeau pe câte un biet trecător, ear' alți doi îl loviau și-l băteau pe unde ajungeau.* Un comisar de poliție, care cu sabia scoasă isbia orbiș în dreapta și în stînga, a rănit mai mulți indivizi.

Bătăia ajunsesse la culme, când apărî în sfîrșit consilierul polițial Urs Nándor, însoțit de mai mulți comisari de poliție și printr-o purcedere energetică domoli pe polițiști, cari tăiau nebunește în public.

În urma atacului mulțimea se retrase în străzile laterale, polițiștii o urmară isbind sîlbatici în toate părțile! Dar' cetele demonstrațiilor nu se lăsară.

Și cîtiva polițiști o și pătiră urft, de oare-ce — rămași singuri de greul trupeii polițienesti, fură încungiuiați de demonstrații și bătuți fără milă până la sânge.

În urmă mulțimea începă a se risipi.

O ceată de socialiști însă se concentra din nou. Erau la vre-o 300 de inși. Și începură a se ciocni earăși cu furibunzii polițiști. După-ce se termină și acest incident, deodată se auzi din mai multe părți strigătul: *Să intrăm în expoziție!* și ceața porni într'acolo. În drumul lor se întâlniră cu Archiducele *Loisif*, care venia în cupeul seu, dinspre expoziție. Socialiștii demonstrații îl primiră cu urale și aclamări însuflețite.

Intrăceea o mână de polițiști se amestecă între demonstrații și dețină pe unul dintre acestia. Demonstrații însă îl eliberară și năvăliră spre poliștilor, care fuseseră încredințați cu paza deținutului. Acesta își scoase sabia spre a se apăra, isbi greu pe un demonstrant în cap o luă apoi la sîne-toasa și se refugiază într-o casă. Demonstrații îl urmară însă, aruncînd cu petri după el, ear' ajunși la casa unde se refugiasse poliștilor, o asediară, dar' fură repede împrăștiati de polițiști.

După câteva mici încăierări ce mai urmară, și după-ce demonstrații — cîntînd fără încetare cîntecul „*Ugron Gábor a t t i z e n t e*“ în loc de „*Kossuth Lajos*“ etc. se risipiră în sfîrșit cu toții, se retrase și poliția.

Mai tîrziu o ceată de vre-o 50 oamni se ciocni din nou cu poliția, pentru un steag roșu al socialiștilor, pe care poliția îl rupse. Mai mulți muncitori fură deținuți.

Seara cătră 9 ore, total reîntră în liniște.

Cei răniți de cătră poliție sînt foarte mulți. Ei s'au retras la clubul independent și dela 48, și căutau plîngînd ajutor medical. Pe rîniți, cari s'au anunțat, i-a primit din însărcinarea președintelui — în îngrijire Dr. Vig Victor, care a fost imputernicit din partea lor, să facă arătare contra poliției.

O să înflorești spre viață ear' la soarele iubirii,
Vecinic o să ne zîmbească aurora fericii!...
Pe el uită-l, e nevrednic, șterge-i cruda amintire,
Amîndoi să începem eară o poezie de iubire!“

El e trist din cale-afară și e frînt de suferință —
Sărutându-i alba mână, stropi de lacrimi ferbiați
Greu îi tremură din gene și spre față i-se scurg...
... Luna ese după dealuri, moare umedul amurg.

Ea-l privește cu iubire dureros și trist zîmbește,
Slab i-e glasul... se înecă și abia, abia vorbește:
— „Scump poet, i-am spus odată, că inima mea e dată
Altuia, pentru vecie eu mă simt de el legată —
El s'a dus, a dat uitării jorîmintele iubirii —
M'a lăsat... mă stîng de doru-i, stau la marginea peirii,
Dar' nu-l pot uita... acuma-mi simt viață că se curmă,
Se va stînge-acuși din mine și suflarea de pe urmă!
Scump poet! a ta iubire sfîntă-i, nu e pentru mine,
Eu ursită-am fost în viață pentru lacrimi și suspine —
L'am iubit numai pe dînsul, l'am iubit și m'a lăsat.
...De acuma pentru mine toate... toate s'au gătat!
Sînt deja la pragul gropii, trupul meu mai nu e viu —
A iubi de-acuma încă și așa ar fi tîrziu!!!
...Uită-mă!... privește cerul e frumos și plin de stele,
Și mai sînt femei în lume, du-te... du-te printre ele;
Vei găsi o alta, care va lega a ta gândire,
Ca să-ncepi cu ea poezia fericită de iubire...
Eu mă stîng... și mor... înecă-ți doru-n inimă și-l
stînge!
Rămas bun și fii ferice, uită-mă și nu mai plînge!“

Zice — vinetele-i buze i-se string tremurătoare,
Ear' frumosu-i cap se-nclină liniștit spre piept... și
moare!!
Și poetul o privește... tîmplele în palmi își strînge —
Pieptu-i sat'ă-n valuri repezi, suspinînd amaric plînge!!

IV.

Luna palidă zîmbește din broboada ei de nori,
Cimiterul e-n liniște... ear' cu pași tremurători
Printre cruci poetul merge, visător și plin de jale
Îngenunche la mormîntul inimii iubitei sale...

„Te-am iubit cum numai poate, dragă-un suflet se iubescă,

Și mă mir cum de încape în o inimă-omenească
O durere-așa de mare și-un amor ca și al meu?!
...Răzimat de a ta cruce, singur la mormîntul tău
Plîng în jalea mea nebună... Tu nu mai iubit pe mine,
Dar' mi-ar fi zilele vieții mai frumoase mai senine,
Dacă-ai ști, că ești în viață, că ești dragă fericită,
Să te vîd, și ca pe-o sfîntă eu să te slăvesc iubită!
Dar' cruda soarte-n lume fiu durerii m'a urait:
Să iubesc fără speranță și să perd ce am iubit!“

Fața-n palme i-o ascunde, plînge și se-neacă n chinuri
Năbușit s'aud în noapte dureroasele-i suspinuri —
Luna sfîcios apare din frunzișul de brădet:
Pare-că-ar pricepe plînsul, jalea tristului poet!!

Emilian.

Schizak.												
Londra	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
cek		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Berlin	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
cek		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Paris	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
cek		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Viena	8 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
cek		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Vienna		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Agio		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrieu Baltes.**
 Proprietar: **Pont T. L. Albini** sub sechestru ;
Iosif Maraschall.

Hotel și restaurațiune Ziegler

(odinioară „Hotel Slepak“)

în baia Basna (Baassen, Felső-Bajom)
lângă Mediaș în Transilvania

se recomandă prin întocmirea sa elegantă și poziția deosebit de favorabilă, tuturor oaspeților cari vor să cerceteze acest loc de cură, având cu deosebire odăi de pasageri cu aer curat și prospect plăcut, întocmite cu toate conforturile pentru timp mai scurt sau mai lung al sesiunii actuale de baie.

Vinuri eminente de masă și desert, beuturi răcoritoare,
în localul restaurațiunii,

precum și cină eminentă, sunt recomandate oaspeților pe lângă asigurarea celor mai moderate prețuri.

Deschiderea în 25 Maiu 1896.

Pentru vizite dese se roagă

cu toată stima

Michail Ziegler,

proprietar.

[1414] 1-3

Noutăți musicale.

La librăria „Institutului Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

		Cor. Fl.
Alexandrescu Ernest I.	„Ai plâns și tu vre-odată“ romanță pentru voce și piano	1.-
„	„Nu înțeleg“	1.-
„	„Pictorial“	1.-
„	„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C.	„L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.-
„	„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D.	„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„	„Sărba Bucureștenilor“, pentru voce și piano	1.-
„	„Didi“, polca mazărească pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St.	„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.-
„	„Liniște“, vals pentru piano	2.-
Cirillo Alphonse	„Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„	„Claire“, polca pentru piano	1.-
Decker Carol	„Institutele-Unitate“, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const.	„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.-
„	„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.-
Fotino Gh.	„Jubileul Marș“, pentru piano	1.50
„	„Surorile Hora“, pentru piano	1.-
Ionescu G.	„Elisa“, polca franceză pentru piano	1.-
„	„Zéphir“, polca mazărească pentru piano	1.50
„	„Souvenir de Zürich“, polca mazărească	1.-
„	„Pas de quatre original“	1.-
Kneisel Anton	„Gavotte de la Princesse Marie“	1.50
Lutz Mayer	„Les beaux yeux“, vals pentru piano	2.-
Margaritescu Michel	„Terența“, cântec popular pentru voce și piano	1.-
Mironescu Mathilde	„Hora înfrățirii“, pentru piano	1.50
Moinaru Costache	„Hora Margareta“, pentru piano	-50
„	„Hora terenască“, pentru piano	-50
„	„Hora ovreieșcă“, pentru piano	-50
„	„Hora nebună“, pentru piano	-50
„	„De te-ai prins neica în crâng“	-50
„	„Hora Ochialbi“, pentru piano	-50
„	„Hora nopții“, pentru piano	-50
„	„Sărba oftenească“, pentru piano	-50
„	„Hai Cristei“, pentru piano	-50
„	„Hora luncii“, pentru piano	-50
„	„Hora Florească“, pentru piano	-50
„	„Hora Zuralia“, pentru piano	-50
„	„Ca la ușa cortului“, păgânească pentru piano	-50
„	„Hora Aurora“, pentru piano	-50
„	„Hora ochieșcă“, pentru piano	-50
„	„Hora frunza“, pentru piano	-50
Oppelt W.	„Flori în vale“, polca mazărească pentru piano	1.-
Paulmann Sigismund	„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.-
„	„La blonde“, polca mazărească pentru piano	1.-
„	„Turdă“, marș patriotic	1.-
Paulmann Sigismund	„Hora Reginilor“	-50
„	„Sărba Reginilor“	-50
„	„Marș turcesc“	-50
„	„Fune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	-50
Polyso-Micunești N.	„La belle Alexandrine“, mazărească de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu	„Souvenir de Focșani“, polca mazărească	1.-
Schedi Mihail	„Pensées de Printemps“, Morcean de salon	1.50
Schlichting S.	„Krentz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R.	„Doina Jidului“, pentru voce și piano	1.50
Sprescu Oscar	„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh.	„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.-
Vasilin N.	„Cecilia“, vals pentru piano	2.-
Zika Anton	„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille“	1.50
„	„Nunta de argint“, marș	1.-
Capșa M.	„Intermezzo“, pentru piano	1.-
Cirillo Ant.	„Les fleurs de Mai“, vals	2.-
Dimitrescu C.	„Sărba oficerilor“	1.-
Ivanovici	„La fille du Marin“, vals	2.-
Kaps C.	„Daisy Bell“, vals (All Right)	1.50
Lowthian	„Veneția“, vals	1.50
Pursch O.	„Nunta de argint“, vals	2.-

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	„Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L.	„Tararabum-der-er“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.-
3. Filloreanu Al.	„Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg“, romanță	1.-
5. Moniuszko	„Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.-
6. Vargă F.	„Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Muresianu A.	„Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.-
8. Dorianu I.	„Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9.	„E. ah! iubirea“, cantonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L.	„Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L.	„O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	„Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.-
Voreas D. D.	„In fênul de curând cîștig“, romanță	1.-
Wagner F.	„Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis	„Privighetatea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller	„Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozlan	„Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu	„Cât te-am iubit“, romanță	1.-
15. Dorianu	„All Right“, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu	„Sărba lui Zdrele“, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu	„La tine copilă dragă“, romanță	1.-

Anunț.

Mutându-mi locuința și cancelaria advocațională din Zalău (Zilah) comitatul Sălăgiului, în Șimleu (Sz.-Somlyó) tot în acel comitat, aproape de Zalău, spre orientare aduc aceasta la cunoștință clienților mei și a celor interesați.

Dr. Ioan Nichita,

[1412] 1-3

advocat.

Doi învățăcei

se primesc în franzeria lui

Stefan Moga,

Sibiu, Strada Trenului Nr. 4.

[1384] 4-6

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: **Dr. E. DĂIANU.**

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihail de Apșa printr-un circular special.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

P. T.

Subscribul îmi permit a face cunoscut p. t. publicului din Sibiu și giur, că la dorința și cererea mai multora, am deschis și în Sibiu, strada „Treie stejari“ (Dreieichenstrasse) nr. 5 o filială, unde am înmagazinat

[1303] 5-9

Monumente

de piatră de năsip, marmură, granit, syenit și labrador. Prin această filială voi executa spre mulțumirea p. t. clientelei, foarte solid și cu prețuri foarte moderate orice comandă, aparținătoare branșei mele.

Rugându-vă pentru comande numeroase, îmi permit a semna

cu distincție stimă

Albert Klingenspohr,

sculptor și petrar.

Sibiu, în Aprilie 1896.

Apă minerală de Borszék.

Regina tuturor apelor ce conțin acid carbonic.

Apă eminentă de cură și la beut răcoritoare, care la expozițiile din Budapesta, Viena, Paris și Triest etc., și-a dobândit medalii de aur și argint, precum și diplome de recunoștință.

Ca apă de cură este probată cu deosebire la anemie, nevralgie, mistuire grea, lipsa de apetit, catar de stomac, acreală în gât, și mai cu seamă la greutăți de urinare, atât la bărbați cât și la femei.

Ca apă răcoritoare cu vin, limonadă și sirup amestecată, e un ce ne mai pomenit.

Depozitul principal pentru Sibiu este la

[1334] 3-3

Ludwig Fuchs,

la care se poate procura această eminentă apă minerală totdeauna în cantitate mare și detail, pe lângă cele mai moderate prețuri.

Pentru veritabilitatea și curățenia apei Borszék luăm numai atunci responsabilitatea și toate garanțiile, dacă sticlele vor purta etichetele noastre.

Lazar și Verzar,

unicul expediment de apă minerală de Borszék în Brașov.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipereș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnioul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Junica de Bojara Nămeș,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Wind și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa ou trei picoloare.** Poveste franțoească de Eleonora Tanăscu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșter îndărășnioul.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teard.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaia.** Din fantasticile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Balsă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinul.** Din fantasticile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Șgărețul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusca împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana e aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislașoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Possoul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Musalin peșcarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoni. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enes Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.